

Omvendelse

Gud bliver ved med at minde mig om, at alt i Biblen peger hen mod Kristus. Biblen handler om Kristus; om Hans død og opstandelse, og den handler om Guds væsen, som bliver afspejlet i Kristus liv på jorden og i Hans offer på Golgata. Enhver undervisning og ethvert skriftsted i Biblen skal være i overensstemmelse med værket, som Jesus gjorde på korset, eller Hans opstandelse. Hvis det ikke leder dig hen mod Hans offer (Han døde i dit sted) eller Hans opstandelse (Hans liv i dig), er der noget galt. Det kan være den undervisning, du har fået, eller at du har misforstået skriftstedet.

Jeg læser ofte, at der i kirkerne mangler undervisning/prædiken omkring omvendelse. Det ved jeg ikke noget om, da jeg ikke kommer i disse kirker. Men Gud siger i Hans Ord (nærmere i Romerbrevet 2), at det er Hans godhed - jeg har slået det græske ord for godhed op og det betyder mildhed og barmhjertighed, som fører til omvendelse. Omvendelse betyder at ændre syn på noget, at dit sind ændrer sig. Det hjælper altså ikke at tale om omvendelse eller at prøve at ændre din adfærd, for det, der skal ændres, er dit sind.

Da jeg var yngre røg jeg op til 30 cigaretter om dagen og der gik ikke lang tid før jeg fik kronisk bronkitis. Jeg læste, at én måde til at holde op med at ryge var at ryge så mange cigaretter på en dag, at jeg ville mistede lysten til at ryge igen. Så jeg røg 60 cigaretter på en dag og mistede total lysten til cigaretter igen - i 2 dage! Få år senere og efter flere mislykkedes forsøg på at stoppe, var jeg begyndt at læse til sygeplejerske og vi fik undervisning om, hvordan vi skulle rådgive patienter i - at holde op med at ryge. For mig var det umuligt at stå foran et sygt menneske og fortælle, at de skulle holde op med at ryge, når jeg selv - 5 min. senere - ville stå med en cigaret i munden. Så jeg holdt op med at ryge. Dette skete, da jeg var nykristen. I dag ville jeg være gået til Gud og have bedt om hjælp.

Min pointe er, at der skal være en ændring i sindet, før der vil være en ændring i adfærd. Gud giver os løsningen på, hvordan ændringen i vores sind sker - og derved i vores adfærd. Nemlig ved at høre om Guds godhed - og se den.

Så jeg vil sige, at vi - som Kristi legeme - taler alt for lidt om Guds godhed. Guds godhed vil føre til omvendelse – først og fremmest til at tro på Kristus og derefter, at vores sind ændres, så vi tror på Guds kærlighed til os – så Hans kærlighed kan flyde fra os til andre. Det er Guds kærlighed til os, som fører til en ændring i vores sind og derved, hvordan vi reagerer i forskellige situationer.

Problemerne opstår, når vi begynder at tillægge os selv evnen til at kunne ændre vores sind og derved også vores gerninger.

(Vi kom til tro på Kristus, fordi Gud har kaldet os – havde Han ikke det, ville vi ikke engang have haft mulighed for at tro på Kristus.)

Vi begynder at sætte fokus på, hvad vi kan gøre – og så går det galt! Vi skal jo huske på, at Jesus frelste os – fordi vi ikke selv kunne opnå retfærdighed ved vores gerninger.

Paulus revser menigheden i Galaterbrevet netop for dette.

”Uforstandige galatere! Hvem har forhekset jer? Jesus Kristus er dog blevet aftegnet for øjnene af jer som den korsfæstede. Dette ene vil jeg have at vide af jer: Fik I Ånden ved at gøre lovgerninger eller ved at høre i tro? Er I så uforstandige? I begyndte dog i Ånden, vil I nu ende i kødelighed? Er alt det sket med jer til ingen nytte – hvis det da virkelig var til ingen nytte? Han, der giver jer Ånden og gør undergerninger iblandt jer – gør han det, fordi I gjorde lovgerninger, eller fordi I hørte i tro?” (Gal. 3,1-5)

Vi starter i tro, men så begynder vi at tro, at vi skal gøre gerninger som f.eks. at ændre på os selv, aflægge os vaner, læse i Biblen og bede hver dag, ”for så er vi gode kristne”. Siger jeg, at du ikke skal læse i Biblen? Nej! – men jeg siger, at dine gerninger ikke kan gøre værket færdigt. Her er det vigtigt at få undervisning, som holder fast i Kristi værk på korset og på Hans opstandelse. Det er vigtigt at holde fast i Jesus Kristus som korsfæstet. At Kristus er korsfæstet betyder, at det er Hans gerninger, som har betydning, og ikke dine. Du har stor betydning for Gud, derfor døde Jesus den mest pinefulde død, men dine gerninger har ingen betydning. Falsk lære og misforståede skriftsteder vil føre os ind i, at det er vores gerninger, som har betydning.

"Men hvis vi vandrer i lyset, ligesom han er i lyset, har vi fællesskab med hinanden, og Jesu, hans søns, blod renses os for al synd. Hvis vi siger, at vi ikke har synd, fører vi os selv på vildspor, og sandheden er ikke i os. Hvis vi bekender vore synder, er han trofast og retfærdig, så han tilgiver os vore synder og renses os for al uretfærdighed." (1. John. 1:7-9).

Dette skriftsted har vi talt meget om hos os, det er et skriftsted, som jeg har indtryk af kan skabe forvirring. Jeg har hørt det forkyndt som, at det er skrevet til kristne – og derfor betyder det, at vi skal bekende vore synder dagligt. Der synes jeg ikke det peger på Jesu Kristi kors, men derimod peger det hen mod, at vores gerninger (her at bekende) er dét, som gør værket. Jeg kan ikke se andet end, at dét handler om at komme til tro på Kristus, afvise Kristus og om livet i Kristus.

Når vi er kommet til tro på Ham, så handler det ikke om at bekende synd – hvilket også vil være mærkeligt, da Jesus selv beskriver synd som ikke at tro på Ham.

Men noget meget vigtigt, som dette skriftsted fortæller os, er, at når vi kommer til tro på Kristus, vil vi på grund af Hans gerninger blive renses for al uretfærdighed. Korsfæstelsen vidner om Guds godhed. Når vi bekender vores synder – altså kommer til tro på Kristus – vil Gud pga. Jesu offer være trofast og retfærdig og tilgive os. Første del af skriftstedet fortæller os en fantastisk sandhed, som i særdeleshed fortæller om Guds godhed. Når vi er kommet til tro på Kristus, vandrer vi i lyset og Hans søns blod vil rense os og vi har fællesskab med Ham. Halleluja – ved troen på Jesus Kristus, er vi blevet renses! Du er ren, derfor kan du have fællesskab med Herren.

Jeg har delt skriftstedet i 3 dele:

Første del:

"Men hvis vi vandrer i lyset, ligesom han er i lyset, har vi fællesskab med hinanden, og Jesu, hans søns, blod renses os for al synd."

Når vi er kommet til tro – dette er en sandhed, som trænger til at

blive rodfæstet i vores hjerte, så vi i frimodighed kan sige – der er ingen fordømmelse for mig som er i Kristus.

Anden del:

”Hvis vi siger, at vi ikke har synd, fører vi os selv på vildspor, og sandheden er ikke i os.”

Dette er en afvisning af Kristus – noget vi ser hos færissæerne, noget vi ser hos dem, som tror, at deres gerninger kan gøre dem retfærdige.

Tredje del:

”Hvis vi bekender vore synder, er han trofast og retfærdig, så han tilgiver os vore synder og renses os for al uretfærdighed.”

Dette er, at vi igennem troen på Kristus tager imod Hans gerninger på korset, og det medfører, at vi bliver renseset og tilgivet og går sammen med Gud – dét er livet i Kristus!

Det er rigtig vigtigt, at vi holder fast i Jesu gerninger og ikke sætter fokus på vores egne gerninger. Når vi sætter fokus på os selv, vil vi opleve at blive trukket ned. Det er et sted med meget lidt glæde og fred. Målet vil virke uoverskueligt og uopnåeligt.

Sætter du derimod dit fokus på Jesus og Hans gerninger, vil du opleve at blive løftet op, blive fyldt med fred og glæde. Du vil blive fyldt med Guds kærlighed til dig.

Kærlig Hilsen

Stephanie Dyreholt